

Grenada is voor ons een onbekend Caraïbisch eiland en ligt op het 3de continent waar we dit jaar belanden.

Vanuit Europa via Zuid-Amerika (Suriname) zijn we op 28 april 2016 aangekomen in het Caraïbisch gebied. Om precies te zijn in het eilandennrijk van de West Indies. De eilanden liggen niet op het continent van Noord-, Zuid- of Midden Amerika maar als een eilandengordel langs de oostzijde van de [Caraïbische wateren](#). Het ligt noord van Trinidad & Tobago en zuid van de Grenadines. Het maakt deel uit van de Bovenwindse Eilanden van de Kleine Antillen. Deze informatie even ter oriëntatie. (Bron Wikipedia)

Geschiedenis van Grenada

Zoals jullie onderhand al van ons gewend zijn, eerst even een stukje [geschiedenis van Grenada](#). Voor ons was de informatie nieuw.

Het eiland werd in 1498 door Christoffel Columbus ontdekt. Hij noemde het Grenada, maar Spanje heeft het nooit geclaimd of er een nederzetting gevestigd. Na de ontdekking van het eiland heeft Grenada diverse land-overheersers/bestuurders gehad. In 1630 veroverd Frankrijk, Grenada op de oorspronkelijke bewoners, [de Cariben](#) die tijdens deze strijd volledig werden uitgeroeid. Bij het verdrag van Parijs in 1763, werd Grenada toegewezen aan het Verenigd Koninkrijk en verwierf pas in 1974 haar onafhankelijkheid.

Een dictatoriale regering onder leiding van Sir Eric Gairy zwaaide vanaf 1974 de scepter tot Maurice Bishop, leider van het linkse New Jewel Movement (NJM), in 1979 een staatsgreep pleegde. Bishop slaagde er niet in verkiezingen te organiseren, had marxistisch-leninistische denkbepelden en sympathiseerde met het communistische Cuba. Dit alles maakte Grenada niet erg populair bij zijn buurlanden.

In 1983 pleegde generaal Huson Austin een staatsgreep. Voor de regering van de Verenigde Staten was het duidelijk dat Cuba hierachter zat. De interne strijd binnen de NJM leidde tot de gevangenneming van en de moord op Bishop en enkele van zijn medestanders door aanhangers van de extreemlinkse vleugel.

Op verzoek van Grenada werd [een militaire interventie/invasie](#) uitgevoerd door Amerikaanse en OECS-militairen met steun van Dominica en enkele andere Caraïbische landen.

In december 1984 volgden verkiezingen, die de NNP van Herbert Blaize won. Na de dood van premier Blaize in '89 werd Nicholas Brathwaite van het NDC in '90 premier. ([lijst van Premiers](#);))

Grenada, het 10 na kleinste land ter wereld, behoort nog steeds tot de Common Welth, heeft een eigen Coat of Arms en Koningin Elizabeth staat afgebeeld op de East Caribbean Dollar

(EC\$). (Meer informatie [hier](#);))

Eerste dag indrukken

Weer even genoeg droge stof opgerakeld. Tijd voor meer informatie over het schitterende groene eiland Grenada.

Dat het zo groen was, viel ons direct al op toen we in Prickly Bay, onze aankomstbaai, ankerden. Het is een "Port of Entry" zoals dat heet. Dit keer weinig "Port" maar ontzettend veel geankerde zeilboten. We hebben in jaren niet zoveel bij elkaar gezien op één ankerplek.

Omdat je verondersteld wordt binnen 2 uur na aankomst in te klaren (douane en immigratie), gaan we niet lang na aankomst op onze nog wiebelende zeebenen de wal op. Na een vriendelijke en soepele inklaring bij de officiële autoriteiten recht tegenover "het dinghy dock" (bijboten steigertje), moeten we nog een wandeling van een half uur maken om EC-dollars uit de muur te trekken. Onze aardige Nederlandse buur-boot "Shady Lady" heeft ons EC\$ geleend (hoe bijzonder) om in te klaren. Geld geleend, dus dat geld moet zo snel mogelijk teruggegeven worden. Deze eerste wandeling brengt ons buiten de directe Marina omgeving

Eerst "even" een redelijk steile heuvel beklimmen wat niet meevalt na 4 dagen op een schommelend bootje. Na de heuvel is de weg gelukkig redelijk vlak en omgeven met groene en bloeiende struiken en even verderop een mooi aangelegd park. Hier geeft Ineke de wandelstrijd op i.v.m. een dikke enkel. Ze maakt het zich gemakkelijk op een bankje terwijl Riens in de brandende zon zijn weg vervolgt richting flappentap.

Een klein uurtje later, drijfnat van transpiratie, moe maar met de begeerde EC\$, zakt hij naast Ineke neer op het bankje. Even een pauze inlassen en een slokje water drinken.

Net als we willen vertrekken, krijgen we gezelschap van een aardige Grenadische man. Hij gaat naast ons zitten en vraagt of we willen zien wat hij kan maken van de palmladeren die hij bij zich heeft. Hij maakt van een vers groen palmblad snel en vakkundig eerst een vogel en daarna een fruitmandje. Intussen vertelt hij niet allen wat meer over de kneepjes van zijn vak, maar ook wat meer over zichzelf en Grenada. Hij blijkt een gezin met 10 kinderen te hebben en verdient de kost met het vervaardigen en verkopen van allerlei

gebruiksvoorwerpen van palmladeren aan (voornamelijk) US-toeristen van bezoekende cruiseschepen. Hij en zijn gezin kunnen daar prima van leven. We hebben een genoeglijk halfuurtje en uiteraard kopen we het door hem gemaakte fruitmandje. De vogel is een cadeautje. We lopen tot het strandje samen op. Hij slaat af, maar wij moeten

Palmlader fruitmandje met de vogel

Gevuld en op de kachel

nog een stukje rechtdoor voor we bij de Marina zijn waar ons rubbertje aan de steiger ligt. We waarderen en koesteren dit soort onverwachte, bijzondere ontmoetingen. Het zijn namelijk de krenten in de pap van een zeiler!

Eénmaal terug aanboord, wordt het mandje op de kachel gezet en gevuld, waarna we genieten van ons uitgestelde aankomstdrankje en wat knabbels waarna we voor een paar uurtjes slaap, onze kooi induiken.

Sociale inter-actie

"SY Shady Lady" heeft ons in telegramstijl de eerste noodzakelijke informatie gegeven t.a.v. "hoe, wat en waar". Ook over "het dagelijkse marifoon netje". Met "netjes" waren we in de Middellandse Zee al in aanraking gekomen, vooral in delen waar veel Amerikaanse zeilboten waren. Op dat moment was het niet "our cup of tea". Toch luisteren we de 2de dag om 7.30 uur, tijdens ons ontbijt geïnteresseerd, naar marifoontkanal 66.

Een "net controler" begroet alle luisteraars en leidt het gesprek met vaste onderwerpen in goede banen. Als start is de vraag of er urgente mededelingen zijn t.a.v. navigatie, veiligheid of medisch, waarna het gesproken 3-daags weerbericht volgt. Aansluitend kunnen verse- en vertrekkende zeilers zich voorstellen of gedag zeggen. Daarna volgen de rubrieken: "wie heeft waarvoor, van wie of wat hulp/ondersteuning nodig", "wie heeft wat te koop en wat kost het", "aankondigingen van georganiseerde evenementen", "boodschappenbus-tijden, opstaptelek en route". De afsluitende rubriek is voor plaatselijke middenstanders die hun waar en/of vaardigheden aanprijzen. De meerderheid van de boten luistert de rest van de dag uit op kanaal 68.

Al deze informatie laten we op ons inwerken, terwijl we gaan bedenken of we 6 dagen per week naar de georganiseerde informatie willen luisteren en/of we de hele dag de marifoon kanaal 68 uitluisteren.

Note: nu, 6 maanden later is gebleken dat we elke morgen even luisteren naar het netje als onderdeel van ons ochtendritueel. Door regelmatig te luisteren gaf het ons veel informatie t.a.v. uitstapjes of evenementen waar we interesse in hadden. Hoe en wie ge-contact kon worden bij deelname, welk telefoonnummer of even oproepen op "oproepkanaal 68". Dus het netje bleek toch wel handig. De hele dag uitluisteren op 68 doen we niet vaak, te veel geouweeneel, maar oproepen werkt geweldig!

De rest van die dag houden we ons bezig met de geëigende besognes van de aankomst in een nieuw land, zoals hoe kom je waar, hoe een SIM-kaartje voor de telefoon aan te schaffen, uitzoeken of er (gratis) WIFI is, zo ja waar aanmelden en/of betalen.

Met de bus bezoeken we de eerste supermarkt voor de broodnodige verse groentes en fruit. De mega hoeveelheid vuile was gaat naar de wasserij en ligt 's middags alweer schoon en gevouwen in de kast.

Ook nog en heel belangrijk voor ons, is het scoren van een catalogus bij Budget Marine, de plaatselijke watersportwinkel. Kunnen we eindelijk de noodzakelijke Genua-reeflijn en stuurlijntjes voor de Monitor aanschaffen.

Om de "hoek" zit zowaar een werkplaats waar ze ons gebroken RVS-lummelbeslag fatsoenlijk kunnen lassen. Het zit nu weer keurig op zijn plek, maar de oude bewaren we toch nog maar even onder het motto van; "je-weet-maar-nooit"!

De volgende dag bestellen we bij Budget een nieuw lichtgewicht aluminium dinghy ter vervanging van onze 22-jaar oude inmiddels redelijk amechtige Carieb, levertijd van de nieuwe is 3 weken. Een rib uit ons lijf maar je krijgt er wel wat voor! Over deze aankoop hebben we al uitgebreid in het Zeezwaluw Suffertje nr... geschreven.

Klussen, stadten en oude bekenden

De eerste weken doen we het rustig aan (acclimatiseren) maar maken wel een start met het gebruikelijk onderhoud aan het teakdek, verdachte naden openkrabben en kitten. Verstagingsplaten loshalen, schoon maken en opnieuw kitten etc. De door de zon aangetaste Sunbrella luikhoezen worden gerepareerd of er worden nieuwe voor gemaakt. Buiskap opnieuw impregneren zodat het weer waterdicht is. Nieuwe onderdelen voor de voetspomp voor de kombuis en nieuwe elektrische waterpomp worden gekocht en geïnstalleerd.

Tussen de bedrijven door gaan we gezellig samen of met vrienden met de reggae-busjes (een hele ervaring) naar "de stad" St. George om op de markt verse groente en fruit en/of vis te kopen. Ter afronding even gezamenlijk koffiedrinken bij het marktstalletje voordat de bus terug wordt genomen.

Jan en Doug van de "SV Hanna" (USA), liggen ook in Prickly Bay. In 2006 ontmoetten we hen in Trizonia in Griekenland en hebben sindsdien email contact gehouden. Onder het genot van een drankje en de steelband muziek, kunnen we gezellig face-2-face bijpraten (gaat moeizaam hoor met de steelband op de "achtergrond") in de Tiki-bar bij Prickly Marina. Het is een erg gezellig weerzien en er volgen dan ook meerdere ontmoetingen, ook in andere baaien.

"SY Delphines" (UK) met Jayne, Paul en dochter Lilly komen eind mei binnenvaren en naast ons ankeren. We ontmoetten hen vorig jaar in Tenerife voor het eerst. Zij zijn na hun Atlantische oversteek al uitgebreid op de noordelijker gelegen Caraïbische eilanden geweest en delen hun ervaringen met ons. We zijn vooral geïnteresseerd in de informatie over mooie ongerepte natuur naast de plekken die we vooral moeten mijden. Deze nieuwe info kunnen we naast de pilots goed gebruiken ter voorbereiding op ons komende zeilseizoen.

Ook Ann Louis & Asbjørn van "SY Cassie" (N) en Sarah & Nigel van "SY Steel Appeal" (UK) die we in 2014 op de werf in Faro, Portugal leerden kennen en de Kerst (BBQ) mee vierden, zijn gearriveerd. Met zijn drieën vertrokken we op dezelfde dag in januari vanuit Las Palmas voor de Atlantische Oceaan oversteek.

Wij zijn meestal de enige Nederlanders in een baai, maar soms wordt je verrast. Denk je heerlijk rustig in True Blue Bay aan een mooring te dobberen bijvoorbeeld. Komt er ineens uit het niets, snoeihard een dinghy aanscheuren!

Het blijken Annemiek en Rob van de "SY Charlie II" (NL) te zijn die in Prickly Bay liggen! Hen hebben we 3 jaar geleden voor het laatst gezien in Las Palmas. Ze komen even aanboord en we kletsen gezellig bij. Daarna zien we hen regelmatig in een baai of op de markt om even een "bakkie" te doen en bij te kletsen.

Dus vaak zijn we alleen tussen andere Nationaliteiten, maar niet altijd zoals jullie merken. De zeilerswereld is klein!

Grenada uitjes

Tot nu toe hebben we 2 keer een dagtour over Grenada gemaakt en aan 1 dag-evenement van River Tubing (zie Zeezwaluw Suffertje nr 8) meegedaan. Beide dagtours waren vanuit een verschillende context. De "Cutty tour" vanuit landschap, bomen, planten en kruiden terwijl "CB-Historical tour" uitging van historisch Grenada. Beide routes over het eiland waren deels gelijk aangezien het een relatief klein eiland is.

Grenada, ook wel "Spice Island" genoemd. Grenada is wereldwijd een van de grootste producenten en exporteurs van kaneel, kruidnagel, gember met als toppers nootmuskaat en foelie. Het relatief kleine land heeft 3 leuke, bijzondere bezienswaardigheden;

1. Een nootmuskaatnoot verwerkingsstation, Grenada is wereldwijd de grootste nootmuskaat producent;
2. Een chocolade fabriek, van cacaobonen tot chocola voor warme gerechten en tabletten;
3. Een rum distilleerderij, van eigen suikerriet tot rum productie.

De tours zijn inclusief de drie bezienswaardigheden. Ondanks de dubbele bezoeken hebben we beide keren nieuwe dingen gehoord en gezien. Daarnaast hebben we van vele mooie uitzichten genoten, het kratermeer Lake Antoine in de bergen en de verborgen haven Halifax bezocht. De inwoners van het regenwoud, de apen, hebben we helaas gemist.

Landschap en Historie

Zoals jullie al in de intro lazen, heeft Grenada een roerig verleden. Clement, onze chauffeur en gids van CB-tours, geeft ons de verkorte versie. De vele forten op en rond de hoofdstad St George zijn daar de stille getuigen van. Vanaf een steiger bij de Marina Port Louis aan de toegangsweg naar St. George, zijn alle

Ingang Fort Frederick

Bastion Fort Frederick

Uitzicht naar het noorden

hooggelegen forten, goed te zien. Eén fort is omgebouwd tot gevangenis en nog steeds in gebruik. Fort Rupert, de militaire basis, heeft een rol gespeeld tijdens de twee staatsgrepen en de moord op Bishop.

Fort Frederick, is het fort wat wij hebben bezocht en heeft een schitterend uitzicht over de stad, het gevangenis Fort en aangrenzende heuvels.

Uitzicht over Saint George

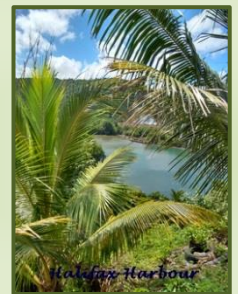
Oud fort als gevangenis

Weg onder Fort Frederick

Wat verder noordwaarts gelegen ligt Halifax Harbour. Vanaf de weg is het bijna niet te zien en ook vanuit zee is het moeilijk te lokaliseren. Ondanks de aanwezigheid van 2 wrakken in de haven is het een idyllisch plekje.

Als we afbuigen van de kustweg en op een smalle hobbelige weg rijden naar de Concord watervallen leert de chauffeur/gids ons de verschillende bomen en vruchten herkennen. Waaronder de nootmuskaatboom, grapefruit-, broodvrucht-, mango- en bananenbomen. Het is heel erg leuk om deze vruchten nu eens gewoon aan de boom te zien groeien.

Halifax Harbour

Grapefruits

Avocados

Nootmuskaat

Als we de Concord watervallen bereiken, zijn er stalletjes aan de linkerzijde van de weg die onze aandacht trekken. Getalenteerde handwerkslui maken daar de mooiste sierraden van koraal, leer en voor ons onbekende materialen.

We maken een praatje met hen en bewonderen hun koopwaar. Dat we niets kopen is niet erg, een praatje en hen lof toezwaaien voor hun werk, vinden ze wel heel belangrijk. Ze zijn namelijk erg trots op hun vakmanschap.

Langs de kant van de weg herkennen we nu diverse nootmuskaatbomen met vruchten. En fotograferen die uitbundig. De noten zijn nog niet rijp. Ons wordt verteld dat de noten pas worden geoogst als de buitenschil openbarst en de noot eruit valt.

Het eerste bezoek aan de watervallen gaf geen gelegenheid om naar beneden te gaan en te zwemmen. Het 2de bezoek deden Ann Louis en Asbjørn en hun gast Tova dat wel. Ze waren dapper genoeg om de zwemkleding aan te trekken en het steenkoude bergwatermeertje in te stappen. Wij hielden de kleren aan en maakten foto's van de zwempartij en de schitterende omgeving. Je waant je ver van de bewoonde wereld, hoewel de weg al bovenaan de trap is!

1-Nootmuskaat verwerkingsstation

Als eerste bezienswaardigheid komen we aan bij het Nootmuskaat-verwerkingsstation van Gouyave. Het is het grootste van de drie ontvangst- en verwerkingsstations op Grenada.

Dit, uit 1947 stammende pand, is gebouwd op de plaats van een 16de-eeuws garnizoenscomplex en ligt gewoon midden in de stad Gouyave. Als we na betaling van 2 EC\$/pp binnen zijn, krijgen we een rondleiding en uitleg van een medewerker. Aan de hand van plaatjes legt hij uit dat de noot in de schil omgeven is door een rood web wat wij kennen als foelie. In de hal zijn geen machines aanwezig, alles is nog steeds handwerk.

Na binnenkomst van de nootmuskaatnoten, worden de noot en het rode foelie-web van elkaar gescheiden en afzonderlijk gedroogd. Maar eerst worden de goede noten van "de slechte" gescheiden door de watertest, de drijvende noten worden handmatig verwijderd en worden gebruikt in allerlei andere producten bijv.; oliën, ijsjes, drankjes etc.! (Voor meer informatie [hier](#))

De hele nootmuskaatnoten drogen is een natuurlijk proces.

De noten liggen op speciale "bedden" op de zolder te drogen wat weken in beslag neemt. Zodra het droogproces is voltooid, worden de noten over bedden met ronde gaten gestrooid om op grootte te sorteren. Vervolgens wordt soort bij soort in zakken verpakt en klaargezet voor transport. Op een speciale plaats in de hal is een afdeling "zakken stempelen".

Deze gestempelde zakken vermelden naast allerlei vakjargon ook de eindbestemming van de noten. Heel toevallig staan er vandaag veel zakken met "Rotterdam" voor transport klaar. Rondlopen in dit oude pand is ongelooflijk, de tijd lijkt hier al jaren stil te staan.

Vlag Grenada met nootmuskaatnoot

In de loop van de maanden die we in Grenada doorbrengen, ontdekken we dat de nootmuskaatnoot links onderin de landsvlag van 1974 staat afgebeeld. De nootmuskaatproducten zijn overal op het eiland terug te vinden zoals in sierraden o.a. halskettingen, voor consumptie zoals de beroemde nutmeg ice cream, in esoterische oliën, drankjes en sausen. Uiteraard is de hele nootmuskaatnoot maar ook in geraspte vorm overal te koop.

Omdat we al een tijdje onderweg zijn vraagt Clement onze gids wat wij in gedachten hebben als lunchgelegenheid. We geven aan dat we geen fancy of duur restaurant verkiezen, maar liever een lokale lunchgelegenheid. Dan weet hij wel iets leuks voor ons. Via allerlei binnenwegen komen we uiteindelijk aan bij

Restaurant Petit Anse

het restaurant Petit Anse. Het restaurant ligt aan de kust en het terras kijkt uit over zee. Richting noord kijkend zien we allemaal eilandjes liggen. Het is echter niet zoals we vermoedden, Carriacou, maar een aantal kleine onbewoonde eilandjes. We gaan heerlijk op het terras zitten en met de wind uit zee is het een grandioze locatie en de lunch is voortreffelijk en bepaalt niet duur. Na een gezellig uurtje stappen we weer in de bus en gaan op weg naar de volgende attractie.

2-Chocoladefabriek

De Diamond chocoladefabriek is de 2de bezienswaardigheid. Deze fabriek krijgt de cacaonoten aangeleverd van de plaatselijke verbouwers. In de grote vrucht/noot zitten de cacaobonen die worden gebruikt voor het maken van de chocola. De cacaobonen worden gedroogd en via een roterende machine van alle onrechtmatigheden ontdaan, vervolgens geplet, gekookt en gezeefd. 100% pure chocola (niet te eten!), is speciaal voor gebruik in warme gerechten. Voor de chocolade tabletten wordt er

suiker en diverse kruiden aan toegevoegd zoals gember en nootmuskaat. De tabletten variëren van 80-60% pure chocola met of zonder kruiden. In het Diamand-winkeltje konden we van elke soort wat proeven.

De Diamand chocolade fabriek

Het winkeltje en proeflokaal

Ondanks dat je Ineke 's nachts wakker kunt maken voor een stukje chocola, heeft ze niets gekocht. Geen van de chocolatabletten had de romige smaak waar wij zo van houden. Alleen de gemberchocola vonden we nog enigszins te eten.

Diverse sorteerbakken en machines voor de cacaobonen

Achter in de fabriek konden we door glazen wanden de machinerie bewonderen waar het hele proces plaatsvindt, helaas zijn de foto's daarvan mislukt. Aan de buitenzijde van het gebouw liggen speciale rails waar vroeger de noten in grote laden te drogen werden gelegd. Bij dreigende regen konden de laden over de rails een loods in geschoven worden.

3- Rivers Rum distilleerderij

Via mooie binnenwegen komen we in de late middag aan bij de Rivers Rum distilleerderij. Rondom de distilleerderij ligt de plantage waar suikerriet voor het maken van de rum groeit. We zien enorme velden met suikerriet al voor de fabriek in zicht komt. Langs de oude oprijlaan lijken bergen afval te liggen. Als we uitstappen, worden we ontvangen door onze gids en krijgen een rondleiding over het terrein.

Aquaduct boven waterrad

Geleiderail voor droogbakken

Uitgeperst suikerriet

Stookhout

De bergen afval blijkt geplet suikerriet. Het transporteren van het suikerriet naar de pletmachine is een op waterkracht werkende mechanisch oudheidkundig constructie. Riens vraagt zich zelfs af of het überhaupt in staat is om te functioneren en geen toerist-trap is. Maar, het blijkt te werken zoals we even later zien. (zie

[het filmpje](#)). Het via het aquaduct aangevoerde water stort zich bovenop de schoepen van een groot waterrad dat begint te draaien. Dit rad brengt de transportband en pletmachine mechanisch in werking.

De transportband transporteert de suikerrietstengels naar de pletmachine. Het geplette riet wordt "uitgespuugd" zodra er geen suiker meer uitkomt. Het vocht uit de stengels loopt via een lange goot naar de kookketels in het naastgelegen gebouw.

Het "afval" wordt gebruikt om de kuipen waar de suiker, uit het geperste riet inzit, te verhitten. Elke ronde kuip heeft een verschillende temperatuur en na een speciale tijd wordt de inhoud van de kom met lange lepels, handmatig overgeschept in de volgende. Aan het einde van dit proces wordt het "vocht" overgepompt naar de fermenteer ruimte. Ook hier zijn diverse betonnen bakken met drabbige inhoud. Elk in een ander stadium van het fermentatieproces.

Als het fermentatieproces compleet is, wordt het naar de twee met hout gestookte distilleerketels gepompt. Als het alcohol percentage in de rum na meeting 79% is, gaat het naar de opslagketel. Indien het product nog minder alcohol bevat, wordt het destilleerproces net zolang herhaald tot het juiste alcohol percentage is bereikt. Het eindproduct Rivers Rum wordt in mooi geëtiketteerde flessen getapt en verzegeld. Voor toeristen verdunnen ze de sterkte rum tot 69% zodat het per vliegtuig meegenomen kan worden naar huis.

De sterke 79% witte Rivers Rum is/wordt alleen door locals gedronken. Rum met dit hoge alcoholpercentage is voor ons "watjes" helemaal niet te drinken. Daarvoor maken ze (verdunnen) het tot de 69% variant! Het merk Rivers Rum is alleen op Grenada te koop.

Na de interessante rondleiding mogen we naar het proeflokaal. De "sterke" en "slappe" rum variant kunnen we beiden proeven evenals twee soorten (chocola en vruchten, rum likeur van 40%. We kopen één fles "slappe" Rivers Rum en 2 flessen Rivers vruchten rum likeur om aan boord van te genieten.

Note: zelfs in alle rust, op alle marineren verdund met water en/of vruchtensap en ondanks meerdere proefsessies, vindt Riens de smaak van de rum nog steeds te rauw (alcoholachtig) en niet om te drinken. Het restant van deze slappe rum verdwijnt via de kombuiswasbak in Woburn Bay. Echt drankmisbruik dus! De vruchten rum likeur met verdere verdunning van vruchtensap en water vindt Ineke een lekker drankje. Die mag blijven!

Onze indrukken en ervaringen in Grenada

Grenada is een eiland wat je langzaam op je moet laten inwerken, moet absorberen. De geuren en kleuren zijn heel bijzonder en intens en de inwoners erg vriendelijk en voorkomend. We hebben ons nooit onveilig gevoeld ondanks het feit dat we als blanke opvallende tussen de donker gekleurde inwoners, die trots zijn op hun land. We worden niet gediscrimineerd en iedereen is altijd in voor een praatje en erg behulpzaam. De lokale

gerechten smaken en zien er net als de inwoners kleurrijk en gezellig uit. Echter, het is geen goedkoop land voor het dagelijks levensonderhoud.

Zelfs op de markt met de lokale producten liggen de prijzen hoog. In de supermarkten vind je veel Amerikaanse en Engelse producten die duur zijn omdat alles wordt ingevlogen. Bijv. 1 ltr. magere yoghurt kost €10,-) Ook bij watersportzaken schrikken we elke keer weer van de prijzen. Maar ook deze artikelen moeten worden ingevlogen en door de grote hoeveelheid aanwezige Amerikaanse en Canadese zeilers, wordt het toch gewoon betaald. Maar, geen geklaag van ons hoor de dingen die we nodig hebben zijn in elk geval te koop, al hangt er wel een ruim bemeten prijskaartje aan.

We hebben genoten van onze tochten landinwaarts en vinden het jammer dat we niet zoveel gewandeld hebben als we wel gewild hadden. Een verstuite enkel, verdraaide knie en gordelroos zijn op lange wandelingen niet fijn, zeker niet als het warm is en je bergje-op-bergje-af gaat.

Het klimaat is hier tijdens de hurricane maanden perfect. Slechts 1 keer hebben we een hurricane dreiging gehad (Matthew 2016) die gelukkig afzakte tot een tropische storm. Nix wat we nog niet meegemaakt hebben dus. Af en toe een regenbui om de boel op te frissen en onze watertank met heerlijk water op te vullen. Kortom, Grenada is een perfecte plek om het hurricane seizoen door te brengen. De flora en fauna is heel bijzonder zoals jullie zien aan de visarend die dagelijks vlak bij de ankerplaats in een boom zit.

Intussen zijn onze plannen voor het komende zeilseizoen redelijk uitgekristalliseerd. Eerst de kant op in Clarks Court Boatyard en Marina, in Woburn Bay. Dat is de baai waar we nu al zijn dus lekker gemakkelijk. Eenmaal weer te water zeilen we een stuk noordwaarts langs diverse eilanden om dan naar het westen af te buigen naar Bonaire en Curaçao. Hoe lang we erover doen en wanneer we waar zijn is voor ons en voor jullie zoals gewoonlijk een verrassing. Maar we hebben er veel zin in!

____/____